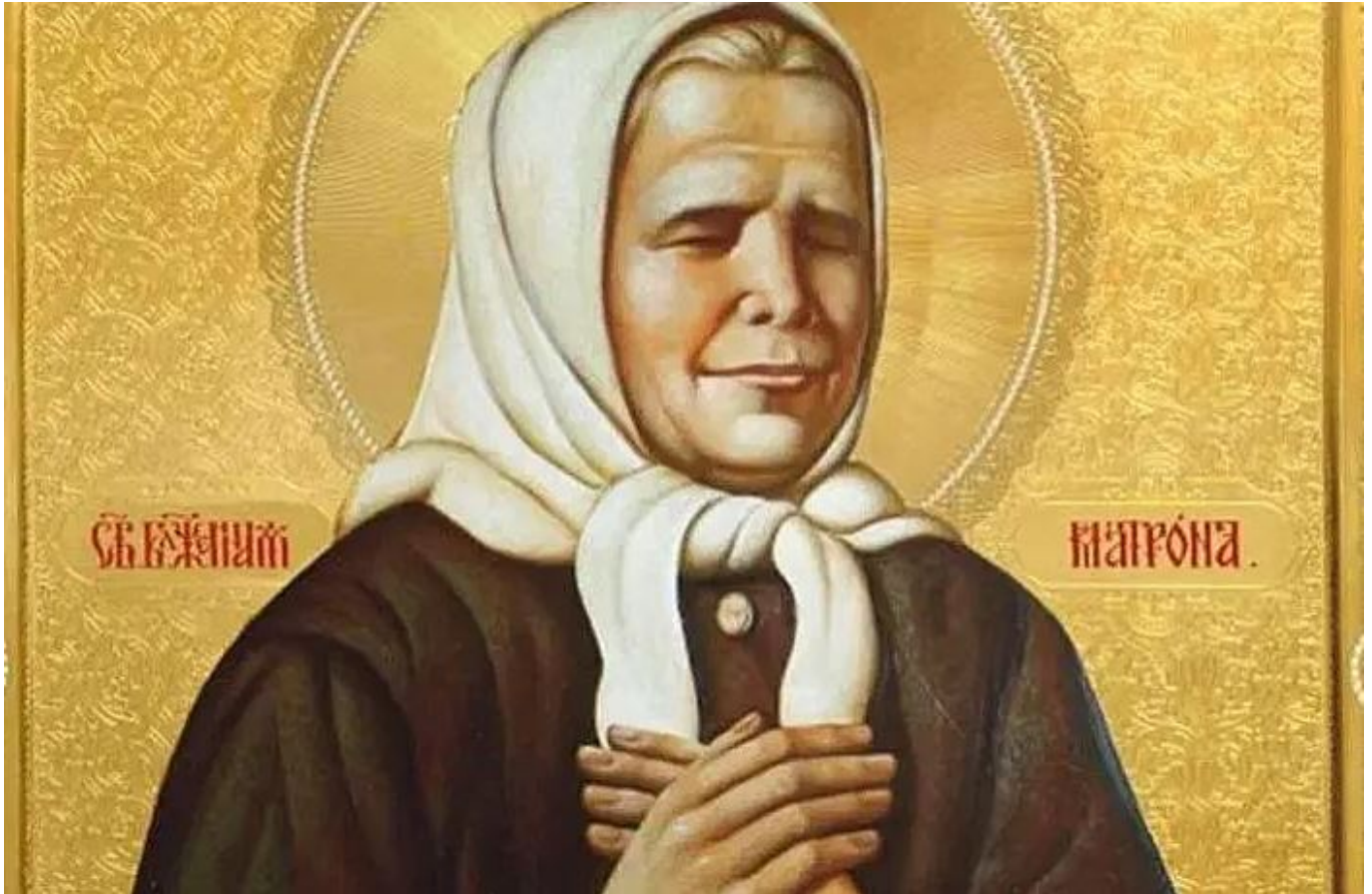

Οσία Ματρώνα εκ Ρωσίας: Η αόμματη Αγία και ο θαυμαστός βίος της

/ [Βίοι Αγίων](#)

Στις 2 Μαΐου η Εκκλησία τη μνήμη της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας την αομμάτου. Πλήθος είναι τα θαύματα της Οσίας Ματρώνας. Και όταν ζούσε θαυματουργούσε αλλά και μετά την κοίμηση της μέχρι σήμερα.

Η αρετή της συνίστατο στην μεγάλη της υπομονή και καρτερία, και την απόλυτη αγάπη της και εμπιστοσύνη στο Θεό.

Η γέννηση και τα πρώτα χρόνια

Η Οσία Ματρώνα γεννήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 1881, στο χωριό Σέμπινο της Ρωσίας. Οι γονείς της Δημήτριος και Ναταλία ήταν φτωχοί χωρικοί αλλά πολύ ευλαβείς. Η Αγία ήταν το μικρότερο παιδί από τα τέσσερα παιδιά της οικογένειας. Η μητέρα της λόγω της φτώχειας σκεφτόταν να αφήσει την Οσία σε ένα ορφανοτροφείο μια διπλανής πόλης αλλά μετά από θαυματουργική επέμβαση – είδε στο όνειρο της ότι ήλθε και κάθισε στο χέρι της ένα άσπρο πουλί με ανθρώπινη φωνή αλλά χωρίς μάτια – την κράτησαν άν και γεννήθηκε αόμματη (δηλαδή χωρίς οφθαλμούς, με κενές τις κόγχες). Βαπτίστηκε Ματρώνα προς τιμήν της Οσίας Ματρώνας της εν Κωνσταντινουπόλει.

Η θεία της εκλογή φάνηκε πολύ νωρίς. Κατά το βάπτισμα της είδαν οι παρευρισκόμενοι να υπάρχει πάνω της ένα σύννεφο που ευωδίαζε. Στην ηλικία των

έξι χρόνων σχηματίστηκε στο στήθος της ένα εξόγκωμα σε σχήμα σταυρού. Όπως αφηγείτο η μητέρα της Τετάρτη και Παρασκευή η Οσία δεν θήλαζε αλλά κοιμόταν συνεχώς χωρίς να μπορεί κανείς να την ξυπνήσει.

Σε κάποια πνευματική κόρη της, που της είπε με λύπη ότι δεν μπορεί να δει τη φυσική ομορφιά του κόσμου αποκάλυψε τα εξής: « Ο Θεός μια φορά μου άνοιξε τα μάτια και μου έδειξε τον κόσμο και όλα τα δημιουργήματα του. Είδα τον ήλιο, τα άστρα στον ουρανό και όλα όσα υπάρχουν πάνω στη γη, την ομορφιά της, τα βουνά, τους ποταμούς, το πράσινο χορτάρι, τα λουλούδια τα πουλιά».

Αγώνας στην προσευχή από μικρή ηλικία

Όταν ήταν μικρή λόγω της κοροϊδίας των άλλων παιδιών σταμάτησε να παίζει και έμενε στο σπίτι. Αγωνιζόταν στην προσευχή και γρήγορα φάνηκε το διορατικό, προορατικό αλλά και το θεραπευτικό της χάρισμα. Αν και ήταν αόμματη της δόθηκε, στην ηλικία των έξι ετών, από τον Θεό το χάρισμα της διόρασης αλλά και της προόρασης. Μπορούσε να βλέπει γεγονότα από εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, και σε άγνωστους γι αυτήν τόπους. Γνώριζε αμαρτίες, σκέψεις, προβλήματα και πράξεις των ανθρώπων. Ένιωθε και προγνώριζε συμφορές και καταστροφές, με τις ευχές της δέ, θέραπευε πλήθος αρρώστων πού συνέρεαν όχι μόνο από το χωριό της αλλά και από την ευρύτερη περιοχή. Δεκάδες ασθενείς περνούσαν καθημερινά από το σπίτι της και οι περισσότεροι, έχοντας πίστη, γίνονταν καλά... Όλοι οι επισκέπτες για να την ευχαριστήσουν έφερναν μαζί τους πολλά αγαθά. Έτσι η Οσία έγινε βοηθός της φτωχής οικογένειας της.

Μεγάλωσε μέσα στις λατρευτικές ακολουθίες

Η Οσία έζησε και μεγάλωσε μέσα στις λατρευτικές ακολουθίες της Εκκλησίας. Στεκόταν όρθια συνήθως αριστερά της εισόδου.

Στην εφηβική της ηλικία πήγε σε αρκετά προσκυνήματα συχνά συνοδευόμενη από την κόρη ενός πλούσιου ευγενούς της περιοχής. Λέγεται ότι σε μία επίσκεψή της στην Κρονστάνδη, στον ναό όπου λειτουργούσε ο Άγιος Ιωάννης, εκείνος μετά από την Θεία Λειτουργία μέσα στον κατάμεστο από κόσμο ναό του Αγίου Ανδρέα παρεκάλεσε τον κόσμο να παραμερίσει για να περάσει η δεκατετράχρονη τότε Ματρώνα, την οποία δεν γνώριζε, λέγοντας: «Έλα Ματρώνουσκα, έλα σε μένα. Ιδού έρχεται η αντικαταστάτριά μου, ο όγδοος στύλος της Ρωσίας!», προμηνύοντας την αποστολή της Αγίας για την εκκλησία και τον πολυπαθή Ρωσικό λαό, στα μετέπειτα χρόνια των διωγμών πού έβλεπε να έρχονται.

Λίγα χρόνια αργότερα, όταν ήταν δεκαεπτά ετών, η Αγία καθηλώθηκε εξαιτίας μόνιμης παράλυσης στα πόδια. Αυτό το γνώριζε γιατί της δόθηκε σημείο με το πότε θα της συμβεί. Έζησε παράλυτη πενήντα χρόνια χωρίς ποτέ να παραπονεθεί, βαστάζοντας το βαρύ σταυρό της. Παρέμεινε καθιστή σε ένα κρεβάτι πενήντα χρόνια, ως το τέλος της οσιακής ζωής της, ευχαριστώντας και δοξολογώντας τον Θεό . Έλεγε ότι την πνευματική αιτία για όσα της συνέβαιναν την γνώριζε μόνο Αυτός.

Προέβλεψε τη Ρωσική επανάσταση και τη δολοφονία του Τσάρου

Σε μικρή ακόμη ηλικία προείπε την Ρωσική επανάσταση του 1917 πού έγινε χρόνια αργότερα, λέγοντας: «Θα ληστεύουν και θα αφανίζουν τις Εκκλησίες, θα αρπάζουν

τα εδάφη και θα τα μοιράζουν άπληστα μεταξύ τους, καταδιώκοντας όλους, χωρίς εξαίρεση». Προέβλεψε τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και την ήττα των Γερμανών από τους Ρώσους.

Προβλέποντας τη δολοφονία του Τσάρου, ζήτησε μια φορά από την μητέρα της ένα φτερό μεγάλο. Το μάδησε, και δείχνοντας το στην μητέρα της, της είπε:

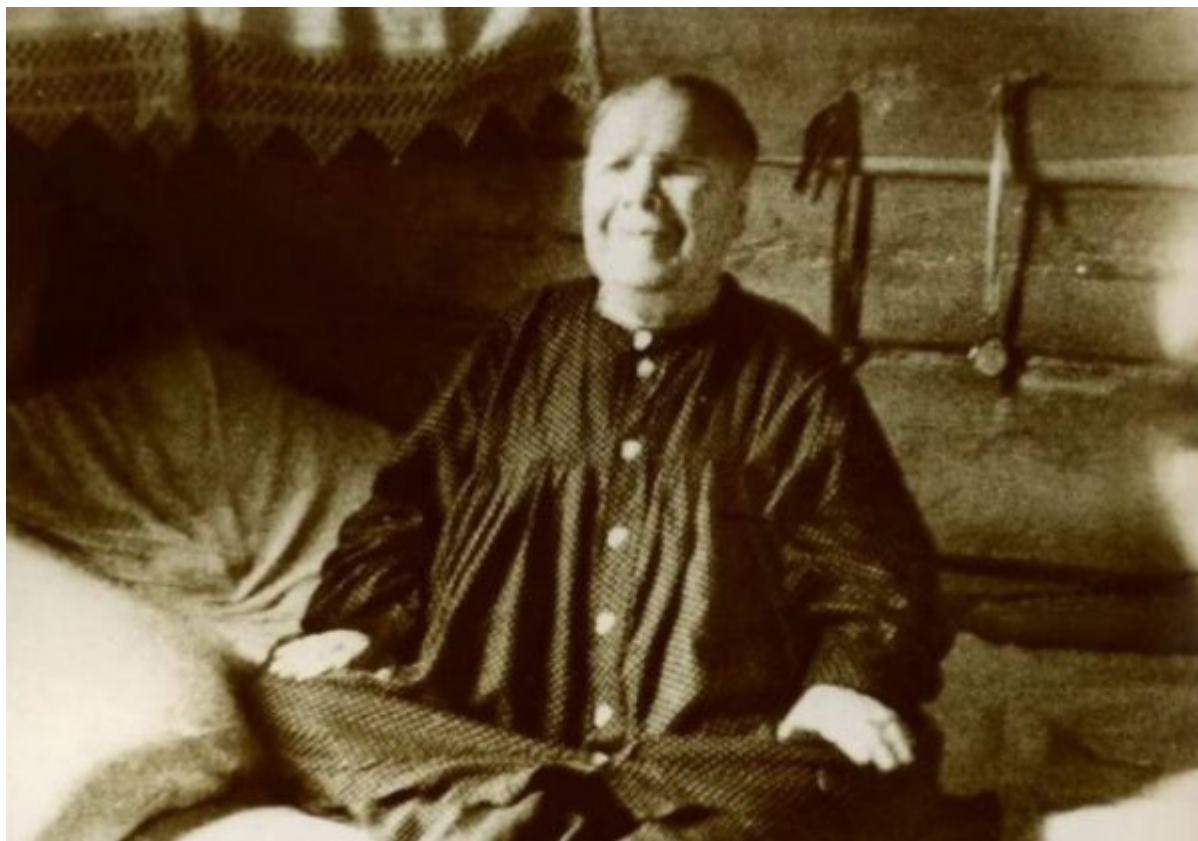
Βλέπεις μαμά, αυτό το φτεράκι;

Και τι να δω παιδάκι μου, αφού το χεις μαδήσει;

Έτσι μητέρα, θα μαδήσουν σε λίγο, και τον πατερούλη μας τον Τσάρο...

Η μητέρα της φοβήθηκε, όμως σε λίγο καιρό η προφητεία βγήκε σωστή. Μετά την κομμουνιστική επανάσταση, όταν και τα αδέλφια της έγιναν μέλη του κομμουνιστικού κόμματος η κατάσταση γι' αυτήν έγινε αφόρητη γι' αυτό και μετακόμισε στη Μόσχα το 1925, χωρίς μάλιστα διαβατήριο και άδεια παραμονής, στην οποίαν έζησε μέχρι τέλους της ζωής της βοηθώντας πλήθη δυστυχισμένων και πονεμένων ανθρώπων χωρίς πίστη στο Θεό. Στη Μόσχα δεν είχε μόνιμη στέγη διαμονής αλλά πήγαινε από το ένα σπίτι στο άλλο. Το Σοβιετικό καθεστώς επανειλημμένως προσπάθησε να την συλλάβει. Παρ' όλο που ήταν τυφλή, τους ξέφευγε την τελευταία στιγμή ειδοποιημένη από τον Θεό με διάφορους περίεργους τρόπους.

Όπου και αν πήγαινε, σε όποιο σπίτι και αν φιλοξενούνταν έφερνε την ειρήνη και την ηρεμία στις ψυχές. Αλλοτε χαριτολογούσε με τους ανθρώπους και άλλοτε τους έλεγγε με δριμύτητα, και τους νουθετούσε. Ήταν επιεικής, θερμή και ευσπλαχνική, δεν έκανε κηρύγματα και διδασκαλίες μα ήταν ολιγόλογη, λακωνική. Δίδασκε τον κόσμο να αποφεύγει την κατάκριση και να εμπιστεύεται το θέλημα του Θεού.

Η κοίμησή της

Τρεις ημέρες πριν την κοίμησή της ο Κύριος της απεκάλυψε την τελείωσή της ώστε εκείνη να προετοιμαστεί. Προείπε και τα εξής: «όταν πεθάνω, στον τάφο μου θα έρχονται λίγοι, μόνο οι οικείοι μου, και όταν θα πεθάνουν και εκείνοι θα ερημώσει ο τάφος μου, σπάνια θα έρχεται κανείς. Μα μετά από χρόνια ο κόσμος θα με γνωρίσει και θα έρχονται σαν κοπάδια για να βοηθηθούν. Και εγώ θα τους ακούω και όλους θα τους βοηθώ. Είπε ακόμη: «όλους πού ζητάνε βοήθεια από μένα θα τους συναντώ μετά τον θάνατό τους».

Κοιμήθηκε στις 2 Μαΐου 1952, ημέρα Παρασκευή. Από τότε χιλιάδες πιστοί Ορθόδοξοι από όλο τον κόσμο έχουν βοηθηθεί από την Αγία και πολλοί είναι εκείνοι που επικαλούνται την παρρησία της στον Κύριο. Την Κυριακή έγινε η νεκρώσιμη ακολουθία στο ιερό Ναό του Ιερού Χιτώνος του Κυρίου. Ενταφιάσθηκε στο νεκροταφείο της Μονής του Αγ. Δανιήλ. Στις 8 Μαρτίου 1998 έγινε η ανακομιδή των ιερών λειψάνων της που μεταφέρθηκαν στην Ιερά Μονή της Αγίας Σκέπης στη Μόσχα, όπου ο τάφος σήμερα έχει γίνει ένα από τα δύο μεγαλύτερα προσκυνήματα της Ρωσίας· χιλιάδες προσκυνητές περιμένουν υπομονετικά καθημερινά για να τα προσκυνήσουν. Με πράξη του ο μακαριστός Πατριάρχης Μόσχας Αλέξιος αναγνώρισε την Αγία Ματρώνα «ως τοπική Αγία της Μόσχας και όλης της Επαρχίας». Η μνήμη της τιμάται στις 2 Μαΐου, ημέρα της κοιμήσεως της.

